

העם סערה בכוס מים

רק שניים הריווחו:

יגאל ארון

רשמאד פלאטו

שום דבר אינו מאחד את עם ישראל מאחרי הממשלה, כמו ההרגשה שהעולם כולו נגדנו... השבוע ניצלה זאת ממשלת ישראל כי מלוא כוחה. פרשת אברדאוד הסיחה את דעתהקהל מן הפרשות הפנימיות המביכות. הממשלה הנהיגה את העם למיתקפת-מחץ על סנתה-הרוח הצרפתית. התרגיל כולו היה מצויין, כי הוא לא עלה דבר, לא היה כרוך בשום סיכון ולא היתה לו כל תכלית. אפשר היה לשחק בו סולו.

טרוריסט "שרוף". במרכז הפרשה עמד טרוריסט-לשעבר, שעדיין לא לגמרי ברור מה היה חלקו האמיתי בפרשת רצח מינכן. ברור רק כי כטרוריסט פעיל הוא "שרוף". הוא נתפס ונכלא בירדן, הופיע היתה בטלוויזיה, ומוכר כעת לכל שירותי הביטחון בעולם.

חבריו הבינו זאת, והם העבירוהו לתפי קידים של ייצוג דיפלומטי. תמונתו התי פרסמה לצד מדינאים שונים בעולם, וגם תצלומים אלה שמו קץ לכל אפשרות להשתמש בו לפעולות-מחתרת.

הדבר הוכח כאשר שוגר בשליחות פור-ליטית-ייצוגית לצרפת. הוא נתפס מייד בידי שירות-הביטחון הצרפתי, שמניעו אינם ברורים. ייתכן מאד שהש"ב הצרפתי רצה להביך את ממשלת פאריס, מתוך חשבונות פנימיים.

איש לא רצה. מכל מקום, ברגע שנחפס. הועמדה הממשלה הצרפתית במצב בלתי-אפשרי.

כל הכלכלה הצרפתית מכוונת לקראת עסקים עם העולם הערבי. מיליארדי דולר-רים ערביים נמצאים בצרפת, ומשרתים את המשק הצרפתי. צרפת השקיעה מאמצים פוליטיים עצומים לרכישת לב הפהול הערבי. הדבר האחרון שהיא הציעה בו היה סיכסוך בינלאומי ממדרגה ראשונה, אשר יקומם נגדה את כל הארצות הערביות. ישראל העמידה פנים כאילו היא רוצה באברדאוד. אך שאלה גדולה היא מה היתה עושה בו, אילו קיבלה אותו מידי צרפת — דבר שהיה בלתי-אפשרי לחלוטין. היא לא יכלה להוציאו להורג כי, למרבה המזל, אין מטילים עונש-מוות בישראל.

קשה להעמידו למשפט, כי ספק אם יש לישראל הוכחות נגדו. לכל היותר היה האיש נכלא, ומשמש עלילה לחידוש מעשי-הטרור נגד ישראל, אחי שנספסו בשנה האחרונה כימעט כליל, על-פי החלטת אש"ף. ספק אם ישראל היתה זוקקה לכך. ואילו הגרמנים התפללו לשמיים, שאב-דאוד לא יגיע אליהם. השחיית בקשת-ההסגרה הגרמנית הפורמלית לצרפת לא היתה מיקרית. אילו הגיע אברדאוד לגר-מניה, היו כל קוויהתחבורה הגרמניים נחשפים לטרור. הדיפלומטיה הגרמנית היתה מסתכנת עם העולם הערבי.

אין רגשות. לכן נאנחו הכל בהקלה, כאשר הסיקו הצרפתים מהירות ובזירות את המסקנה מן העיקרון הגוליסטי. האומר שלמדינה אין רגשות, אלא רק אינטרסים. האינטרס הצרפתי היה להיטטר מאב-דאוד — והדבר בוצע בצנינות אלגנטית, בעזרת החלטת של שופט מוסמן, שהתבסס על טיעון מישפטי חד ונוקב.

איש לא הרוויח מן הפרשה דבר, וזלת שניים: יגאל ארון, שחזר לשעה קלה למעמד של גיבור לאומי, ושמואל פלאטו-שרון, שהצרפתים מבקשים את הסגרתו כחשוד במרימה במדיענעק.

וכי מי יילך להסגיר את פלאטו למדינה ששחררה את אברדאוד?

מיפלגות

זר לא יבין זאת

שמורת-הטבע האירואיזוגית

כחיים הפוליטיים במדינה

עוברת שוב זעזוע

המפריד בין יידיים כנפש

"אני לא מאלה שיושבים בשורה הראי שונה ומסתכלים אחורה כדי לראות איך מצביעים האחרים". אמר מנהיגה כסוף

השיער ומוצק הגוף של מפ"ם, יעקב חזן. היה זה בעת ישיבת הוועדה המדינית של מפ"ם, שהתכנסה השבוע כדי להכריע ב-בעייה המטרידה את מפ"ם מזה שנתיים: לפרוש או לא לפרוש מהמערך עם מיפ-לגת העבודה, שהוקם לפני שמונה שנים. הצהרתו של חזן בן ה-77, שהוא כיום הראשון בין השווים במפ"ם, נועדה להבי-היר לחברי הוועדה מתומכיו. שהם אינם חייבים להצביע כמוהו. צעק לעברו אחד מחברי הוועדה: "אבל אלה שיושבים מאחור מסתכלים עליך!"

ואומנם, כאשר הגיעה שעת ההכרעה נש-אר חזן, בעל הקול העמוק והצלול, נאמן להכרזתו. הוא לא הסתכל אחורה כדי לר-אות איך מצביעים חברי הוועדה. הוא פשוט עלה על הבמה, ישב אל שולחן הנשיאות והתבונן קדימה כדי לראות את המצביעים. ליי ברטולומיאוס. אחרי שעות ארו-כות של ויכוחים שנמשכו בשתי ישיבות ממושכות, אחרי ששמעו 31 נאומים וביט-רו לו את הופעתם של עוד 30 נאומים שביק-שו את רשות-הדיבור; אחרי שהסירו ב-

מונצחים גרוסמן ותלמי, להפסיק את הדראמה!

חייקה גרוסמן, שיחד עם ח"כ אליעזר רז-נן ונפתלי בן-משה, עמדה בראש מחנה שו-ללי המערך. "תפסיקו את הדראמה הזאת!" קראה חייקה גרוסמן. אלא שהמעמד הזכיר את לילות ביי-תניה או מהדורה ישראלית של ליל בר-תולומיאוס. בתום ההצבעה כמעט התייפח תלמי בבכי על שנאלץ להצביע נגד חזן. מאיר יערי הישיש, שתחילה לחם בחירוף נפש יחד עם חזן נגד הפרישה, שינה את דעתו עד לישיבה השנייה של הוועדה. הוא פשוט לא בא להצבעה כדי לא לפגוע ב-שותפו הניסטורי, חזן.

קואליציה חדשה. למתבונן מהצד, שאינו מכיר את תולדותיה של מפ"ם, קשה היה להבין את עוצמת הרגשות שליוותה מחלוקת עמוקה זו. כי בחיים הפוליטיים במדינה מהווה מפ"ם תופעה יוצאת-דופן, מעין שמורת-טבע של מיפלגה פוליטית אידיאלית.

מבחינת היחסים האישיים, רמת הוויכוח הפנימי והמיטען האינטלקטואלי והאנושי של כל אחד מעסקניה, אין למפ"ם מת-חרים בזירה הישראלית. כל ויכוח במפ"ם הוא תענוג אינטלקטואלי. להט האידיאל-לוגי והכושר הריטורי של אנשיה, אין להם דומה בשום מיפלגה אחרת. כל אלה עומדים בסתירה לתדמיתה של מפ"ם בציבור בשנים האחרונות, כאשר בגלל הססנותה ונכונותה לוותר על עקרונות כדי להישאר בקואליציה, הוצגה כי מיפלגה חסרת עמוד-שידרה.

מבחינה היסטורית עברה מפ"ם מאז קום המדינה שלושה תהליכים. בשנות ה-50 של-טה בה תוות של השמאל והמרכז. מאיר יערי וריפתן. או היה האגף הימני של המיפלגה, בראשותו של יעקב חזן, במיעוט. בשנות ה-60 נוצרה קואליציה של המרי-כו והאגף הימני-לאומני מיפלגה, שנמר-שבה עד לעת האחרונה, כשהאגף השמאלי-במפ"ם אינו עולה אף פעם על שליש מ-הנציגות במוסדות המיפלגה.

מונצחים יעקב חזן ושמעון אבידן, "לרבל את הדין!"

עתה, בעקבות ההצבעה בוועדה המדי-נית, נוצרה שוב קואליציה בין השמאל ב-מיפלגה לבין המרכז בראשותם של תלמי וויקטור שם-טוב.

למרות שבוועדה המדינית זכתה ההצעה המחייבת, לכאורה, פרישה מהמערך ברוב קולות, ספק אם ועידת מפ"ם תאמץ הח-לטה זו. יחסי הכוחות בוועדה הם בדיוק אותם יחסי כוחות כפי שבאו לידי ביטוי בוועדה המדינית, אלא שקיימים שיקולים שונים המרתיעים גם את אלה שהשתכנעו שיש לפרוש מהמערך, מפני פרישה.

הפחד מפני פילוג. החשש הראשון הוא מפני הסיכון הכרוך בהופעה עצמאית של מפ"ם בבחירות. מיפלגה כמו מפ"ם זקוקה לחודשים רבים של היערכות, גיוס משאבים, אירגון פעילים ותיכנון, כדי לצאת לבחירות. קוצר הזמן עד לבחירות, מרתיע רבים.

גם הסכנה שמפ"ם תיכשל בבחירות, תו-כה לכל היותר בשלוש-הארבעה מנדטים, מרתיעה חלק מראשי המיפלגה. אבל לא את כולם. יש הטוענים — ומחזקים את-עצמם בסקרים ובנתונים אחרים — כי הו-פעה נפרדת של העבודה ומפ"ם תזכה אותן ביותר מנדטים מאשר יקבלו אם ילכו ביחד.

אבל כל החששות והפחדים האלה הם מישיניים לעומת הפחד העיקרי המרחף מעל המיפלגה: הפחד מפני פילוג.

כיום מהווה הקיבוץ-הארצי את הכוח הדומיננטי במפ"ם. הופעה ברשימה עצ-מאית עלולה לגלות כי המלך הוא עירום: שרק חלק מחברי הקיבוץ-הארצי תומכים במפ"ם. חלק ניכר מחברי הקיבוץ הארצי בשוויים להצביע בבחירות בעד העבודה, בעד מיפלגת ידון ואפילו בעד אריק שרון והליכוד.

חשיפה מעין זו של המציאות בקיבוץ-הארצי עלולה לגרום לעימות עם החלק הי-עירוני של מפ"ם, ולהיערכות חדשה בתוך המיפלגה.

זו הסיבה לכך שבשבעים שנותיו עד לוועידת מפ"ם, בה תיפול ההכרעה הי-ממשית אם מפ"ם תופיע ברשימה עצמאית, ינסו שני המחנות היריבים לגייס ככל ה-אפשר יותר תומכים לעמדותיהם. חזן הבי-טיח לחרוש את הקיבוצים ולהעביר בהם החלטות שחייבו את נציגיהם בוועידה ל-הצביע נגד פרישה.

בסופו של דבר, אמר באירוניה אחד משוללי המערך במפ"ם, "ההחלטה היחידה שתתקבל בוועידה תהיה שצריך לדחות את חודש מאי!"

היסטוריה

הגירוש מגן עידן

הוא הפקיר את

היהודים לתאיהגאזים

ושלח את צה"ך

נגד מצריים

"טיפש הלבוש לתיפארת!" כך הגדיר בניטו מוסוליני, בכוון תהומי, את שריהחזק הבריטי שבא לבקר. ואכן, אנתוני עידן היה תמיד הדור בלב-ו (המשך בעמוד 30)